

ÍTRÓTTUR KAPPRÓÐUR

Spógvin hjá Kappróðrarfelagnum NSÍ vann kappingina millum gentubátarnar í barnaróðrinum. Hetta var fyrsti sigurin hjá Spógvanum í ár, og hann er triði báturin, sum vinnur hesa kappingina. Títlingur vann á norðoyastevnu, Fípan Fagra vann á sundalagsstevnu, fjarðastevnu, jóansøku og varmakeldu, og nú vann Spógvin, sum var nummar tvey á varmakeldu. Spógvin var eina bátslongd frammanfyri Títling, ið vann sera tætta kapping um silvurplássið við Fípuna Føgru.

KAPPRÓÐURIN SKAL ENDAVENDAST

Formaðurin í størsta felagnum heldur, at kappróðurin er við at avhøvda seg sjálvan, og formaðurin í Róðrarsambandinum ásannar, at gongdin síðstu tíðina er undirstriking av, at nú eigur tað at verða hugsað um sjálvan kappróðurin og ikki alt annað

Jóannes Hansen

Kappróðrarárið 2013 er komið so mikið langt, at nú er bara finalan á ólavsoðu annan sunnudag eftir. Seinastu ferðirnar hefur tað ikki gingið væl við róðrunum. Tað var ikki gamalt at kapprógva um kvöldarnar, men soleiðis hefur tað verið tvær tær seinastu ferðirnar. Klokkan var farin av hálgum níggu, tá ið 10-mannaforini fóru um málið á varmakeldustevnu í Fuglafirði næstsíðsta sunnukvöld, og leygarkvöldið var tað eisini komið væl út á kvöldið, tá ið 10-mannaforini komu á mál í Sørvági.

Eyðun Petersen er formaður í Kappróðrarfelagnum NSÍ. Hetta er felagið, sum hefur eina flest og kanska flestar manningar í hesum róðrarárinum. Formaðurin sigur seg hava eina greiða kenslu av, at um gongdin framvegis verður tann, sum hon hefur verið seinastu ferðirnar, so er kappróðurin við at avhøvda seg sjálvan.

– Vit eru í kapping við aðrar ítróttargreinar og so nógv onnur frítíðartilboð.

Um tey, sum brúka stóran part av árinum at fyrireika seg til kappingar kenna, at karmarnir og fyrireikingarnar als ikki liva upp til tað, sum tað í dagsins samfelag eigur at verða roknað við, so tíma tey ikki meir, og samstundis verður tað ógvuliga torført at fáa nýggjar rógvarar at bjóða seg fram. So her er neyðugt at taka annað skinn um bak og tað beinanvegin.

Hvat hugsar tú um?

– Eg hugsar um at fáa skil á karmunum soleiðis, at teir eru í samsvari við áhugan fyri at rógva, og eg hugsar um formligu ásetingarnar. Í tí fyrra forinum snýr tað seg um í hvørjum økjum kappróðurin skal vera. Her er neyðugt at rætta upp á tingini. Í ár hefur tað verið soleiðis, at annar hvør róður hefur verið á plássum, har feløgini, sum hava havt ábyrgdina av at fyriskipa, als ikki hava lutikið í róðrinum. Fjarðastevna var á Skála, sundalagsstevna var í Hvalvík og nú var vestanstevna í Sørvági. Felags fyri hesi trý plássini er, at tey ongan bát

høvdu við í kappróðrinum. Tað sigur nakað um áhugan fyri róðrinum. Tey hava í fleiri ár vitað, at kappróðurin fór at vera hjá teimum í ár, men kortini hefur tað ikki borið teimum til at bjóða seg fram.

Men tey kunnu vera eins góð at fyrireika fyri tað?

– Tað er møguligt, men tíðir broytast, og í Sundalagnum høvdu tey stóran bátafestival stutt frammanundan sundalagsstevnuni, og í Sørvági hava tey fyri stuttum havt countryfestival. Leygardagin spældi veðrið ikki við, men tað var heilt týðuligt, at felagið og bygðin als ikki vóru før fyri at taka ímóti FM kappróðri. Fasilitetirnir á landi vóru ikki, sum teir skuldu vera, fyrireikingarnar vóru ikki sum tær skuldu vera á landi, og fasti starturin var ikki, sum hann skuldi vera. Veðurforsøgnin var ikki góð, men tíðliga seinnapartin var veðrið betri, enn tað var fráboðað. Tí átti tað at verið hildið fram við FM róðrunum beinanvegin, eftir at barnaróðurin var liðugur. At tað so var fasti

starturin á 500 metrum, sum skuldi flytast út á 1000 metrar, og at tað so var neyðugt at leggja hann í tveimum umførum, var orsök til, at hetta var ein kappróður, sum á ongan hátt kveikti undir áhugan millum rógvarar og áskoðarar, sigur Eyðun Petersen, formaður í Kappróðrarfelagnum NSÍ, sum leggur aftrat, at sörvingar lögdu ikki tað í fyrireikingarnar, sum tað eigur at vera væntað, og RSF livdi á ongan hátt upp til sínar skyldur, tá um eftirlit, fyriskipan og atgerðir ræður:

– Vóru fyrireikingarnar upp á pláss, var róðurin liðugur, áðrenn illveðrið kom (tað var jú væntandi sambært forsøgnunum), og tá so illveðrið kom, so bleiv ikki tikið atlit til ítróttina, annað enn, at man fór ikki útum 1000 metrar. RSF má geva eina frágreiðing, so vit skilja, hvussu tað ber til at koma í hesa støðuna yvirhøvur, sigur Eyðun Petersen, sum rósar teimum báðum monnunum, sum í nógvar tímar royndu at fáa tað at bera til inni við dráttin

